

Van Hoof

versnellen en het initiatief inderdaad naar voren te halen. Dat wil ik overigens niet doen zonder daarop de reactie van het kabinet te hebben gehoord.

Mevrouw **Schimmel** (D66): Voorzitter! Tijdens de begrotingsbehandeling van Sociale Zaken en Werkgelegenheid hebben wij gepleit voor een zo snel mogelijke afschaffing van de malus. Wij hebben daarbij aangegeven dat er andere mogelijkheden zijn om werkgevers aan te spreken op hun verantwoordelijkheid, met name door het verhaalsrecht van de bedrijfsverenigingen. De Centrale raad van beroep heeft ons standpunt alleen nog maar onderstreept. Wat wij aan de staatssecretaris willen vragen, is of hij andere mogelijkheden ter beschikking heeft om op dit moment te komen tot de afschaffing van de malus. Ik doel op andere instrumenten dan wijziging van de wet of het initiatief van de VVD. Daarbij denk ik aan een instructie aan de bedrijfsvereniging, of wellicht een aanwijzing aan de bedrijfsverenigingen, om de inning van de malussen stop te zetten. Dit is voor ons te meer van belang, nu materieel blijkt dat een aantal bedrijfsverenigingen de inning van de malus toch al stop hebben gezet.

Staatssecretaris **Linschoten**: Voorzitter! Juist waar ik al heb aangegeven dat de uitspraak van de Centrale raad van beroep de regeling ten principale overeind houdt, en de regeling is neergelegd in een wet in formele zin, is de enige mogelijkheid om die regeling aan te passen, aanpassing bij wet in formele zin. Dat is ook de reden waarom we het in dat opzicht in dat vat gegoten hebben voorgesteld, in de voorstellen die nu voorliggen bij de Sociaal-economische raad. De enige mogelijkheid die er is om dit te versnellen, is een mogelijkheid die ik niet in handen heb: het re-activeren van de initiatiefwet van de Kamer. Ik zou daarover geen oordeel noch een advies willen uitspreken, voordat ik zelf het advies van het TICA heb bekeken, wat ik in mijn oordeel wil betrekken over de vraag of er in de gegeven omstandigheden aanleiding is om af te wijken van de afspraken

die we heel nadrukkelijk met elkaar hebben gemaakt in het regeerakkoord.

Mevrouw **Adelmund** (PvdA): Voorzitter! Ten aanzien van de malus hebben wij nadrukkelijk aan de orde gesteld, ook bij de begrotingsbehandeling, dat dit voor ons is verbonden met de premie-differentiatie. Iedere identificatie die eenzijdig neerkomt op het oplossen van problemen van werkgevers, is voor ons onacceptabel. Voor zover ik weet spreekt het TICA morgen, dus vrij snel, over de wijze waarop daarmee zal worden omgegaan. Ik hoop van harte dat er voor de staatssecretaris een combinatie mogelijk is met wat hij zichzelf heeft voorgenomen, namelijk bevordering van de reïntegratie. Als wordt gekeken naar de malus en daarnaast de concreetheid van de herplaatsbaarheid, zoals vastgelegd in de Ziekwet en de WAO, moet ik zeggen dat de herplaatsbaarheid van werknemers op dit moment niets voorstelt; het is een wassen neus. Dus, staatssecretaris, los dit gelijk ook even op.

Staatssecretaris **Linschoten**: Voorzitter! Ik ben van mening dat er een nadrukkelijke relatie bestaat met het reïntegratieproces. Ik ben het niet met mevrouw Adelmund eens dat het nu in de praktijk nog niets voorstelt. Wel is het zo dat het nog te weinig is. Het zal moeten worden geïntensiveerd. Wij zullen in dat opzicht een samenhangend pakket maatregelen aan de Kamer voorleggen. Dat weet mevrouw Adelmund al naar aanleiding van een eerdere discussie die wij daarover hebben gehad. Het interessante van de uitspraak van de Centrale raad van beroep is dat ook daarin nadrukkelijk een relatie is gelegd met het reïntegratieproces. Het kunnen beoordelen van de claim door de werkgever heeft onder andere te maken met het oordeel over de vraag wat er in het ziekwetjaar is gebeurd, dus wat er is gedaan om te voorkomen dat een werknemer in de WAO terecht komt. De reden dat ik blij was met de uitspraak van de Centrale raad van beroep had vooral te maken met dit element.

De heer **Wolters** (CDA): Voorzitter! Nu de staatssecretaris wellicht morgen al de uitslag krijgt van de beraadslagingen en de besluitvorming in het TICA, vraag ik hem namens de fractie van het CDA om de Kamer vóór 1 april ± deze datum heeft ook enige relatie met het initiatiefwetsvoorstel van de VVD ± te berichten hoe hij uiteindelijk, het TICA gehoord, zal besluiten.

Staatssecretaris **Linschoten**: Voorzitter! Ik zeg toe dat ik de Kamer vóór 1 april een commentaar doe toekomen over deze kwestie, in onderlinge samenhang. Het is ook de bedoeling van het kabinet om hierin zo snel mogelijk klaarheid te krijgen. Ik ben dus in afwachting van het advies van het TICA. Ik hoop met de Kamer dat het TICA erin slaagt om dat advies morgen af te scheiden. De periode tot 1 april geeft ons voldoende ruimte om onze mind op te maken en om de Kamer dan definitief te berichten wat onze bevindingen op dit punt zijn.

De **voorzitter**: Ik stel voor, deze vragenreeks te beëindigen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: De vragen van de heer Koekkoek komen morgen aan de orde, omdat de staatssecretaris nu niet beschikbaar is in verband met het debat in de Eerste Kamer.

Aan de orde is de **stemming** over de **gewijzigde motie-Van der Linden over arbeidskrachten van buiten de EU (24026, nr. 7)**.

(Zie vergadering van 7 maart 1994.)

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **Van Hoof** (VVD): Voorzitter! De fractie van de VVD hecht eraan het belang van het tijdig beschikbaar hebben van voldoende arbeidskrachten voor de oogstwerkzaamheden in de land- en tuinbouw nog eens te

Van Hoof

onderstrepen; arbeidskrachten primair uit Nederland, eventueel binnen de EU en zo nodig van buiten de EU. Wij hebben dienaangaande vorige week bij de heropening rond de motie van de heer Van der Linden al aangegeven dat de staatssecretaris in het plenaire debat op dat punt adequate toezeggingen had gedaan. Bovendien heeft de staatssecretaris naar aanleiding van de motie van de heer Van der Linden een brief geschreven, waarin hij een en ander nog eens onderstreept. Ook wordt daarin de overbodigheid van de motie benadrukt.

De **voorzitter**: Ik verzoek u om u te beperken tot een stemverklaring.

De heer **Van Hoof** (VVD): Daar kom ik nu aan toe, voorzitter!

De **voorzitter**: Neen, neen, u heeft nog één zin, want u bent al even met een verklaring bezig.

De heer **Van Hoof** (VVD): Wat ik wilde zeggen, is dat de motie wat de fractie van de VVD betreft niets toevoegt, overbodig is en bovendien een extra termijnbeperking stelt die wij niet wensen.

In stemming komt de gewijzigde motie-Van der Linden (24026, nr. 7).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van het CDA, het AOV, de Unie 55+, de RPF, de SGP en het GPV, alsmede het lid Hendriks voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- het wetsvoorstel **Balansverkortings geldelijke steun volkshuisvesting (23817)**.

(Zie vergadering van 9 maart 1995.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

De heer **Poppe** (SP): Voorzitter! De staatssecretaris heeft in zijn eerste termijn een uitgebreid antwoord gegeven. Ik moet echter constateren dat hij niet is ingegaan op enkele zaken die ik in mijn eerste termijn

aan de orde heb gesteld. In deze tweede instantie zal ik daarover nog enkele vragen stellen in de hoop dat hij er nu wel op ingaat.

Het wetsvoorstel inzake de balansverkortings is volgens de SP-fractie het sluitstuk van de liberalisering van de sociale huisvesting. De bruteringsoperatie raakt alle aspecten van de sociale huisvesting. De staatssecretaris heeft in eerste termijn gezegd dat de huurders niet slechter worden van de bruteringsoperatie. Dat mag waar zijn voor de bruteringsoperatie in enge zin, maar in het geheel van de liberaliseringspolitiek is het voor de huurders een desastreuze ontwikkeling, zoals ik in eerste termijn heb aangetoond.

Tegelijk met de financiële vereffening wordt immers de band van de rijksoverheid met en daarmee de zorg voor de sociale huisvesting doorgesneden, omdat de object-subsidies zijn en worden geminimaliseerd. Woningbouwcorporaties worden gedwongen om commercieel en zonder subsidies te werken. Zij kunnen niet meer bouwen voor de primaire doelgroep.

Als gevolg van de liberalisering zijn de huren de afgelopen jaren explosief gestegen. Ik zal de cijfers niet opnieuw noemen. Dankzij het bruteringsakkoord stijgen de huren de komende jaren weer minstens 0,5% meer dan de inflatie, terwijl de lonen en uitkeringen achterblijven bij de inflatie. Als ik spreek over de enorme verslechtering van de positie van de huurders, heb ik het over verslechtingen als gevolg van de liberaliseringspolitiek als geheel. Zoals gezegd is de bruteringsoperatie het sluitstuk. Tegen dat geheel heeft de SP-fractie fundamentele bezwaren. In die zin heb ik het nieuwe systeem het einde van een stuk beschaving genoemd.

Ik ben mij ervan bewust dat de liberalisering van de volkshuisvesting door de overige partijen in deze Kamer breed wordt gedragen. De SP-fractie roeit met haar fundamentele kritiek op het beleid dus tegen de stroom in, hoewel er hier en daar ook van anderen kritische geluiden tegen de uitwerking waren te horen, zoals van de heer Duivesteijn van de PvdA-fractie. Laatstgenoemde stemt aan de ene kant in met de liberalisering en de bruteringsoperatie en maakt zich aan de andere kant zorgen over de sociale doelstellingen van de woningbouwcorporaties.

Maar het is van tweeën één. Of je bent voorstander van de liberalisering en zegt, zoals de heer Hofstra doet, dat de huren een afspiegeling moeten zijn van de marktwaarde van woningen, met alle gevolgen vandien zoals ongelijkheid, inkomenswijken en huurachterstanden. Of je erkent de zorg van de rijksoverheid voor de sociale volkshuisvesting en dan moet je de corporaties ook de financiële middelen geven om aan hun sociale doelstellingen te voldoen. De heer Duivesteijn doet namens zijn partij verwoede pogingen om twee dingen te combineren die elkaar bijten. Hoe kunnen corporaties op de vrije markt commercieel ondernemen ± ook al staat daar misschien tussen haakjes het woord sociaal voor ± en hoe kunnen wij hen dwingen tot sociaal gedrag als zij eenmaal op die vrije markt opereren? Op de vrije markt wordt de positie van de huurder ondergraven. In het besluit inzake de sociale huursector kunnen de sociale doelstellingen wel aangescherpt worden, maar zonder extra middelen kan men nooit aan de doelstellingen voldoen. De heer Duivesteijn wil in feite zwemmen zonder nat te worden. Volgens de fractie van de SP heeft de overheid een blijvende zorg voor de sociale huisvesting en uit de woorden van de heer Duivesteijn heb ik begrepen dat hij het daarmee eens is. Ik hoop dat ik hem straks op dit punt kan steunen. De instellingen die daarvoor in het leven zijn geroepen ± de woningbouwverenigingen ± moeten de middelen krijgen om hun sociale doelstellingen ook waar te kunnen maken. Pas dan heeft een aanscherping van het besluit ook effect. Hierop gelet, dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering het beleid met betrekking tot de woninggebonden subsidies dusdanig te herstellen, dat er voldoende woningen voor de primaire doelgroep in de sector "goedkoop" gebouwd kunnen worden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is